

een medicus als „vertrouwensarts” aan een verzekeringsmaatschappij verbindt, dezen in het oog dier maatschappij ontslaat van de verplichting tot geheimhouding, komt mij die betrekking, ook tegenover het publiek, nog bedenkelijker voor.

Ook het feit, dat mijn meening omtrent de beide door mij genoemde maatschappijen 1) onjuist was, doet mij onaangenaam aan, omdat die meening gebaseerd was op persoonlijk contact met deze maatschappijen en ik dus nu voor het eerst bemerk, *dat zonder mijn medeweten of dat van den patiënt* contrôle is uitgeoefend of had kunnen worden uitgeoefend.

Het eenige argument, waarmede collega VAN GEUNS de instelling van vertrouwensartsen verdedigt, is: de geringe kosten, die er aan zijn verbonden.

Of een goed ingerichte contrôle uit finantieel oogpunt inderdaad een onbereikbaar ideaal is, kan ik niet beoordeelen, doch dit verandert niets aan den in mijn oog billijken eisch, die van den kant der medici moet worden gesteld, dat wanneer de verzekeringsmaatschappijen contrôle noodig hebben, deze door ons alleen kan worden geaccepteerd, indien zij goed is ingericht, dus onze belangen niet schaadt.

Kan een maatschappij aan dezen eisch niet voldoen, dan mogen wij ons m. i. niet met haar inlaten.

Het doet mij ten slotte leed, dat collega VAN GEUNS in mijn schrijven niets anders kon zien dan overdreven kwalijknemendheid, doch ik troost mij met de hoop, dat de Afdeelings- en Gewestelijke Raden, beiden belast met sociaal-geneeskundig onderzoek, er misschien anders over oordeelen, en hun aandacht aan den vertrouwensarts zullen willen schenken.

Hoogachtend,

Uw Dw. collega,
C. DEKKER.

Bodegraven, 24 Januari 1905.

De discussie is hiermee gesloten. *De Redactie.*

INGEZONDEN.

V. INTERNATIONAAL PERIODIEK CONGRES VOOR VERLOSKUNDE EN GYNAEKOLOGIE.

Het 5de Internationaal Congres voor Verloskunde en Gynaekologie zal gehouden worden van 11—18 Sept. 1905 te St. Petersburg, onder protectoraat van den Keizer van Rusland.

Voorzitter is Prof. DMITRI VON OTH.

De volgende onderwerpen zijn aan de orde gesteld:

1. Accouchement forcé.
2. De operatieve behandeling der fibromyomen van den uterus,
3. De vaginale operatie-methode in de Verloskunde en Gynaecologie.

---

1) Het komt mij tegenover die maatschappijen thans onbillijk voor den naam der maatschappij „Thuringia”, van welke ik het bedoelde schrijven ontving, te verzwijgen.

4. Kritische bespreking der operatieve behandelingswijze van de retró-deviaties van den uterus.

5. Het chorio-epitheloom.

Bij de voordrachten en discussies zijn alle talen geoorloofd.

Zij, die aan het Congres wenschen deel te nemen, worden verzocht zich op te geven aan een der leden van het Comité voor Nederland.

Het voorloopig programma met inschrijvingsbiljet is op aanvraag bij de laatst ondergeteekende verkrijgbaar.

Het Comité voor Nederland.

H. TREUB.

M. A. MENDES DE LEON.

B. J. KOUWER.

G. C. NIJHOFF.

P. C. T. VAN DER HOEVEN.

CATHARINE VAN TUSSEN BROEK.

N O G E E N S C A L O M E L.

Mijn stukje heeft zijn doel gemist. Hetgeen collega ARNTZENIUS in het vorig nummer schreef, is, hoe onderhoudend overigens, geen antwoord op mijn verzoek om nadere gegevens aangaande de door hem „bij dozijnen” waargenomen gevallen van calomel-vergiftiging.

Collega ARNTZENIUS zal mij ten goede houden, dat ik voet bij stuk houd. Ik maak van deze gelegenheid gebruik hem op twee zaken opmerkzaam te maken.

Ten eerste op een kleine onnauwkeurigheid.

Ik heb de geest van TURQUET DE MAYERNE niet opgeroepen om calomel te verdedigen, doch om te kennen te geven, dat ik de uitdrukking „mode-geneesmiddel” niet gelukkig gekozen achtte.

Ten tweede op een kleine tegenstrijdigheid. Op blz. 234, regel 14 v. b. van het eerste Deel van zijn Geneesmiddelleer (2de druk) zegt STOKVIS: „en verder als *purgeermiddel geen wonderolie* maar calomel of senna.....” Hoe rijmt zich dat met de afkeer, waarvan collega ARNTZENIUS gewaagt?

Leiden, 24 Jan. 1905.

E. C. VAN LEERSUM.

De discussie is hiermede gesloten. *Redactie.*

GENOOTSCHAP TER BEVORDERING VAN NATUUR-, GENEES- EN HEELKUNDE TE AMSTERDAM.

De ondergeteekenden in de Algemeene Vergadering van het Genootschap, gehouden den 2den November 1904, benoemd tot Commissie van Praeadvies voor de medaille, gesticht als hulde aan de nagedachtenis van wijlen C. B. TILANUS, hebben de eer vóór 1 Maart 1905 bij den eersten ondergeteekende inzending te verzoeken van werken, die na 1 September 1901 zijn geschreven en voor toekenning van genoemde medaille in aanmerking behooren te komen.

Daarbij brengen zij de volgende bepalingen uit de *Statuten* en uit de *Regelen voor de uitvoering der Statuten* in herinnering.